

„Африка“

Аутор овог поучног романа је Колин Крејг која је у Канади завршила курс креативног писања на Универзитету Британске Колумбије. Један део свог живота провела је у Африци где се суочила са режимом апартхејда који ју је и подстакао да напише њен први роман „Африка“.

Колин овим романом жели да нам покаже да свако треба да зна историју своје државе, као и то да никада не треба да судимо о људима по боји коже, по изгледу, верском опредељењу, финансијском стању. Са друге стране, своје проблеме треба решити одмах, а не вући их са собом, уз осећај кривице и гриже савести годинама, док не будемо присиљени да их решимо.

Прича тече из 13-годишње девојчице која жели да упозна свог оца. Најупечативљивији утисак на мене оставио је део књиге где Ким упознаје по први пут остатак своје породице за које није ни знала да има - то заправо показује колико живот може да буде непредвидив и како вам се нагло може променити животни пут.

Сама књига је таква да кад једном кренете да је читате, она вас све више и више вуче да читате и да се удубити у њен свет. Овај роман може да чита и тинејџер и старија популација, написана је довољно разумљиво за тинејџера, а опет има и ту озбиљну страну и приказ реалних ситуација у животу. Расизам и схватања о њему присутни су одувек међу људима, нетолеранција је оно што људима ускраћује лепоту различитости. Колико људи заправо знају да буду окрутни и безобзирни према другачијим људима око себе! Замислимо колико би свет био досадан да смо сви исте, али нисмо, и баш је лепо видети другачије културе, обичаје, вере, интересовања и поштовати их.

Сам наслов Африке слаже се са садржајем књиге, пример државе Африке за расизам и закон апартхејда се поклапа. Свако поглавље отвара нова врата приказа расизма и породичних проблема. Уз све то важне су и илустрације, јер су графички приказале сцене из књиге.

Ова књига ме је научила да мало другачије гледам на људе око себе и на њихове проблеме. Препоручила бих је свим својим вршњацима, а и свима осталима да бисмо за тренутак живели у туђој кожи и гледати на свет око себе из другачије перспективе. Можемо на други начин видети другаре са којима идемо у школу, са којима се срећемо, да их разумем, јер нисмо сви рођени у истим могућностима, стога пословицу „Не суди књигу по корицама“ треба применити и у животу. Корица је само маска, а књигу морате упознати како би судили о њој.